

SJUTTONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 27 JULI

S:TA MARTA

Minnesdag

Läsning

1 Joh 4:7-16

Mina kära, låt oss älska varandra, ty kärleken kommer från Gud, och den som älskar är född av Gud och känner Gud. Men den som inte älskar känner inte Gud, eftersom Gud är kärlek. Så uppenbarades Guds kärlek hos oss: han sände sin ende son till världen för att vi skulle få liv genom honom. Detta är kärleken: inte att vi har älskat Gud utan att han har älskat oss och sändt sin son som försoningsoffer för våra synder.

Mina kära, om Gud har älskat oss så, måste också vi älska varandra. Ingen har någonsin sett Gud. Men om vi älskar varandra, är Gud alltid i oss, och hans kärlek har nått sin fullhet i oss. Han har gett oss sin ande, och därför vet vi att vi förblir i honom och han i oss. Vi har sett och kan vittna om att Fadern har sändt sin son att rädda världen. Om någon bekänner att Jesus är Guds son, förblir Gud i honom och han i Gud. Och vi har lärt känna den kärlek som Gud har till oss och tror på den. Gud är kärlek, och den som förblir i kärleken förblir i Gud och Gud i honom.

Responsoriepsalm

Ps 34:2-11 (R. 2a el. 9a)

R. Jag vill alltid prisa Herren

eller: Smaka och se att Herren är god.

Jag vill alltid prisa Herren,
hans lov skall ständigt vara i min mun.
Min själ skall berömma sig av Herren,
de ödmjuka skall höra det och glädja sig. R.

Lova med mig Herren,
låt oss med varandra upphöja hans namn.
Jag sökte Herren, och han svarade mig,
och räddade mig ur all min förskräckelse. R.

De som skådar upp till honom strålar av fröjd,
och deras ansikten behöver inte rodna av blygsel.
Här är en betryckt som ropade, och Herren hörde honom
och räddade honom ur all hans nöd. R.

Herrens ängel beskyddar dem som fruktar honom,
och han befriar dem.

Smaka och se att Herren är god.
Salig är den som tar sin tillflykt till honom. R.

Frukta Herren, ni hans heliga,
ty de som fruktar honom lider ingen brist.
Unga lejon lider nöd och hungrar,
men de som söker Herren
lider inte brist på något gott. R.

Halleluja

Joh 8:12

V. Jag är världens ljus, säger Herren.
Den som följer mig skall ha livets ljus.

Evangelium

Joh 11:19-27

Många judar hade kommit ut till Marta och Maria för att trösta dem i sorgen över brodern. När Marta hörde att Jesus var på väg, gick hon och mötte honom. Men Maria satt kvar hemma. Marta sade till Jesus: »Herre, om du hade varit här, hade min bror inte dött. Men jag vet ändå att Gud skall ge dig vad du än ber honom om.« Jesus sade: »Din bror kommer att uppstå.« Marta svarade: »Jag vet att han skall uppstå vid uppståndelsen på den sista dagen.« Då sade Jesus till henne: »Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör, och den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö. Tror du detta?« Hon svarade: »Ja, herre, jag tror att du är Messias, Guds son, han som skulle komma hit till världen.«

eller:

Evangelium

Luk 10:38-42

Vid den tiden gick Jesus in i en by, och en kvinna som hette Marta bjöd honom hem till sig. Hon hade en syster vid namn Maria, som satte sig vid Herrens fötter och lyssnade till hans ord. Men Marta tänkte på allt hon hade att ordna med. Hon kom och ställde sig framför Jesus och sade: »Herre, bryr du dig inte om att min syster låter mig ensam ordna med allt? Säg åt henne att hjälpa till.« Herren svarade henne: »Marta, Marta, du gör dig bekymmer och oroar dig för så mycket, fast bara en sak behövs. Maria har valt det som är bäst och det skall inte tas ifrån henne.«

TISDAG DEN 28 JULI

Läsning

Jer 14:17-22

Mina ögon flyter i tårar natt och dag och får ingen ro,
ty jungfrun, dottern mitt folk
har drabbats av stor förstörelse,

av ett svårt och oläkligt sår.
Om jag går ut på marken,
se, då ligger där svärdsslagna män,
och kommer jag in i staden,
så möts jag där av hungerns plågor.
Ja, både profeter och präster tvingas dra från ort till ort,
till ett land som de inte känner.

Har du då alldeles förkastat Juda?
Har din själ börjat visa ifrån sig Sion?
Eller varför har du slagit oss så, att ingen kan hela oss?
Vi längtar efter frid, men inget gott kommer,
efter en tid då vi skulle bli helade,
men se, förskräckelse kommer.
Herre, vi känner vår ogudaktighet,
våra fäders missgärning,
ty vi har syndat mot dig.
För ditt namns skull, förkasta oss inte,
låt din härlighets tron ej bli föraktad.
Kom ihåg ditt förbund med oss, och bryt det inte.
Finns väl bland hedningarnas fåfängliga avgudar
sådana som kan ge regn?
Eller kan himmelen av sig själv låta regnskurar falla?
Är det inte dig, Herre, vår Gud, som vi måste hoppas på?
Det är ju du som har gjort allt detta.

Responsoriepsalm

Ps 79:8–9, 11, 13 (R. 9)

R. Herre, rädda oss, för ditt namns skull.

Låt inte våra förfäders missgärningar drabba oss,
skynda oss till mötes i din barmhärtighet,
ty vi är djupt förnedrade. R.

Hjälp oss, Gud, vår frälsare, för din äras skull,
rädda oss, förlåt oss vår synd för ditt namns skull. R.

Låt de fångnas klagan komma inför ditt ansikte,
låt din väldiga arm hålla dödens barn vid liv.
Men vi, som är ditt folk och får i din hjord,
vi vill tacka dig i evighet,
vi vill förkunna ditt lov från släkte till släkte. R.

Halleluja

V. Säden är Guds ord, den som sår är Kristus;
alla som finner honom får det eviga livet.

Evangelium

Matt 13:36–43

Vid den tiden lät Jesus folket gå och återvände hem. Hans lärjungar kom då till honom och sade: »Förklara liknelsen om ogräset i åkern för oss.« Han svarade: »Den som sår den goda säden är Människosonen, åkern är världen, den goda säden är rikets barn och ogräset är det ondas barn. Fienden som sådde det är djävulen. Skördetiden är världens slut, och skördefolket är änglarna. Som när ogräset rensas bort och eldas upp skall det bli vid världens slut. Människosonen skall sända ut sina änglar, och de skall rensa hans rike från alla som förleder människorna och bryter mot lagen, och de skall kasta dem i den brinnande ugnen. Där skall man gråta och skära tänder. Och då skall de rättfärdiga lysa som solen, i sin faders rike. Hör, du som har öron.«

ONSDAG DEN 29 JULI

Läsning

Jer 15:10, 16–21

»Ve mig, min moder, att du har fött mig, mig som är till kiv och träta för hela landet! Jag har inte bedrivit ocker, ej heller har någon behövt ockra på mig, likväl förbannar de mig alla.«

När jag fick dina ord, blev de min föda, ja, dina ord blev för mig mitt hjärtas fröjd och glädje. Ty jag är uppkallad efter ditt namn, Herre, härskarornas Gud. Jag har inte suttit i skämtares sällskap och förlustat mig där. För din hands skull har jag måst sitta ensam, ty du har uppfyllt mig med förgrymmelse. Varför skall jag då plågas så oupphörligt, och varför är mitt sår så oläkbart? Det vill ju inte läkas. Ja, du blir för mig som en sinande bäck, som ett vatten som ingen kan lita på.

Därför säger Herren så: Om du vänder åter, så vill jag låta dig komma åter och bli min tjänare. Och om du frambär ädel metall utan slagg, så skall du få tjäna mig som mun. Dessa skall då vända åter till dig, men du skall inte vända åter till dem. Och jag skall inför detta folk göra dig till en fast kopparmur, så att de inte skall bli dig övermäktiga, om de vill strida mot dig. Ty jag är med dig och vill frälsa dig och vill hjälpa dig, säger Herren. Jag skall hjälpa dig ut ur de ondas våld och skall rädda dig ur våldsverkarnas hand.

Responsoriepsalm

Ps 59:2–5a, 10–11, 17–18 (R. 17d)

R. Herren är en tillflykt när jag är i nöd.

Befria mig, min Gud, från mina fiender,
beskydda mig för dem som förföljer mig.
Befria mig från dem som övar våld,
rädda mig från dessa mördare. R.

De ligger i försåt för mig,
grymma människor gaddar sig samman,
utan att jag, Herre, har begått något ont. R.

Du min styrka, jag vill hålla mig till dig.
Gud är min borg.
Min Gud kommer mig till mötes med sin nåd.
Gud låter mig se med lust på mina förföljare. R.

Men jag vill sjunga om din makt
och jubla över din nåd när morgonen gryr,
ty du är för mig en borg,
en tillflykt, när jag är i nöd. R.

Du min styrka, dig vill jag prisa,
ty Gud är min borg, min nåderike Gud. R.

Halleluja

Joh 15:15b

V. Jag kallar er vänner, säger Herren,
ty jag har låtit er veta
allt vad jag har hört av min fader.

Evangelium

Matt 13:44–46

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Himmelriket är som en skatt som ligger gömd i en åker. En man hittar den och gömmer den igen, och i sin glädje går han och säljer allt han äger och köper åkern.

Med himmelriket är det också som när en köpman söker efter fina pärlor. Om han hittar en dyrbar pärla, går han och säljer allt han äger och köper den.«

TORSDAG DEN 30 JULI

Läsning

Jer 18:1–6

Detta är det ord som kom till Jeremia från Herren. Han sade: »Stå upp och gå ned till krukmakarens hus. Där vill jag låta dig höra mina ord.« Då gick jag ned till krukmakarens hus och fann honom upptagen med arbete på drejskivan. Och när kärlet som krukmakaren höll på att göra av leret misslyckades i hans hand, började han om igen, och gjorde av det ett annat kärl så, som han ville ha det gjort.

Och Herrens ord kom till mig; han sade: Skulle jag inte kunna göra med er, ni av Israels hus, så som denne krukmakare gör? säger Herren. Jo, som leret är i krukmakarens hand, så är också ni i min hand, ni av Israels hus.

Responsoriepsalm

Ps 146:2-6 (R. 5a)

R. Salig den vars hjälp är Jakobs Gud
eller: Halleluja.

Jag vill lova Herren, så länge jag lever,
jag vill lovsjunga min Gud, så länge jag är till.
Förlita er inte på furstar,
inte på en dödlig, han kan inte hjälpa. R.

När livsanden lämnar honom,
vänder han åter till den jord som han är kommen från,
då går alla hans planer om intet. R.

Salig den vars hjälp är Jakobs Gud,
den som sätter sitt hopp till Herren, sin Gud.
Han har gjort himlen och jorden och havet
och allt som finns i dem,
han är trofast för evigt. R.

Halleluja

Jfr Apg 16:14b

V. Herre, öppna våra hjärtan,
så att vi lyssnar till Jesu Kristi ord.

Evangelium

Matt 13:47-53

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Med himmelriket är det också som när man lägger ut ett nät i sjön och får fisk av alla slag i det. När det är fullt drar man upp det på stranden och sätter sig ner och samlar den goda fisken i korgar och kastar bort den dåliga. Så skall det bli vid världens slut. Änglarna skall gå ut och skilja de onda från de rättfärdiga och kasta dem i den brinnande ugnen. Där skall man gråta och skära tänder. Har ni förstått allt detta?« – »Ja«, svarade de, och då sade han: »Varje skriftlärd som har blivit himmelrikets lärjunge är alltså som en välbärgad man som ur sitt förråd kan ta fram både nytt och gammalt.« När Jesus hade avslutat sina liknelser, lämnade han trakten.

FREDAG DEN 31 JULI

Läsning

Jer 26:1-9

I början av Jojakims, Josias sons, Judas kungs, regering kom detta ord från Herren. Han sade: Så säger Herren: Ställ dig i förgården till Herrens hus och tala mot alla Judas städer, från vilka man kommer för att tillbe i Herrens hus, tala alla de ord som jag har befallt dig att tala till dem, ta ingenting därifrån. Kanhända skall de då höra

och vända om, var och en från sin onda väg. Då vill jag ångra det onda som jag har i sinnet att göra med dem för deras onda levernes skull.

Du skall säga till dem: Så säger Herren: Om ni inte vill höra mig och vandra efter den lag som jag har förelagt er, och höra vad mina tjänare profeterna talar – de som jag titt och ofta sänder till er, fastän ni inte vill höra – då skall jag göra med detta hus som jag gjorde med Silo, och skall låta denna stad för alla jordens folk bli ett exempel som man nämner, när man förbannar.

Och prästerna och profeterna och allt folket hörde Jeremia tala dessa ord i Herrens hus. Och när Jeremia hade slutat att tala allt vad Herren hade befallt honom att tala till allt folket, grep prästerna och profeterna och allt folket honom och sade: »Du måste döden dö. Hur vågar du profetera i Herrens namn och säga: 'Det skall gå detta hus liksom det gick Silo, och denna stad skall ödeläggas, så att ingen mer bor i den'?« Och allt folket församlade sig mot Jeremia i Herrens hus.

Responsoriepsalm

Ps 69:5, 8–10, 14 (R. jfr 14c)

R. Svara mig, Herre, i din godhet.

Fler än håren på mitt huvud
är de som hatar mig utan orsak.
Många är de som vill förgöra mig,
de som utan skäl är mina fiender.
Vad jag inte har stulit
måste jag betala. R.

För din skull bär jag smälek,
för din skull höljer blygsel mitt ansikte.
Främmande har jag blivit för mina bröder,
en främling för min moders barn.
Lidelsen för ditt hus har förtärt mig,
dina smädares smädelser har fallit över mig. R.

Men jag kommer med min bön till dig.
Herre, låt nådens stund vara inne!
Hör mig, Gud, i din stora barmhärtighet,
svara mig i din frälsande trofasthet. R.

Halleluja

1 Pet 1:25

V. Herrens ord består i evighet.
Det är detta ord som har förkunnats för er.

Evangelium

Matt 13:54–58

Vid den tiden kom Jesus till sin hemstad, och där undervisade han i synagogan, så att man häpnade och sade: »Varifrån kommer den mannens visdom och underverk? Är det inte snickarens son? Heter inte hans mor Maria och hans bröder Jakob och Josef och Simon och Judas? Och bor inte alla hans systrar här hos oss? Varifrån har han då allt detta?« Så blev han en stötesten för dem. Men Jesus sade till dem: »En profet blir ringaktad bara i sin hemstad och i sitt hem.« Och han gjorde inte många underverk där, eftersom de inte ville tro.

LÖRDAG DEN 1 AUGUSTI

Läsning

Jer 26:11–16, 24

Prästerna och profeterna sade till furstarna och till allt folket sålunda: »Denne man förtjänar döden, ty han har profeterat mot denna stad, som ni har hört med egna öron.« Men Jeremia svarade alla furstarna och allt folket och sade: »Det är Herren som har sänt mig att profetera mot detta hus och denna stad allt det som ni har hört. Så bättra nu ert leverne och ert väsende, och hör Herrens, er Guds, röst. Då vill Herren ångra det onda som han har talat mot er. Och vad mig angår, så är jag i er hand. Gör med mig vad som tycks er gott och rätt. Men det skall ni veta, att om ni dödar mig, så drar ni oskyldigt blod över er och över denna stad och dess invånare. Ty det är i sanning Herren som har sänt mig till er att tala allt detta inför er.«

Då sade furstarna och allt folket till prästerna och profeterna: »Denne man förtjänar inte döden, ty i Herrens, vår Guds, namn har han talat till oss.« Men Ahikam, Safans son, höll sin hand över Jeremia, så att man inte lämnade honom i folkets hand till att dödas.

Responsoriepsalm

Ps 69:15–16, 30–31, 33–34 (R. jfr 14)

R. Svvara mig, Herre, i din godhet.

Rädda mig ur dyn, så att jag inte sjunker ner,
låt mig bli räddad från dem som hatar mig,
från de djupa vattnen.

Låt inte vattensvallet dränka mig
eller djupet sluka mig,
låt inte graven sluta sitt gap om mig. R.

Men mig som är betryckt och plågad,
mig skall du, o Gud, hjälpa och beskydda.
Jag vill lova Guds namn med sång
och med tacksägelse upphöja honom. R.

När de ödmjuka ser det, skall de glädja sig,
ni som söker Gud, era hjärtan skall leva.
Ty Herren lyssnar till de fattiga

och föraktar inte sina fångna. R.

Halleluja

Matt 5:10

V. Saliga de som förföljs för rättfärdighetens skull,
dem hör himmelriket till.

Evangelium

Matt 14:1-12

Vid den tiden fick tetrarken Herodes höra talas om Jesus, och han sade till sina tjänare: »Det är Johannes döparen. Han har uppstått från de döda, och därför kan sådana krafter verka genom honom.«

Det var så att Herodes hade låtit gripa Johannes och slå honom i bojor och sätta honom i fängelse. Anledningen var Herodias, hans bror Filippos hustru. Johannes hade nämligen sagt till honom: »Det är inte tillåtet för dig att leva ihop med henne.« Herodes ville döda honom men vågade inte för folket, som menade att Johannes var en profet. Men när Herodes firade sin födelsedag, dansade Herodias dotter inför sällskapet och gjorde honom så förtjust att han med ed lovade att ge henne vad hon än begärde. På uppmaning av sin mor sade hon: »Låt mig genast få Johannes döparens huvud på ett fat.« Kungen blev bedrövad, men för edens och gästernas skull befallde han att hon skulle få det, och han lät halshugga Johannes i fängelset. Man bar in huvudet på ett fat och gav det till flickan, och hon bar det till sin mor. Johannes lärjungar kom dit och hämtade hans döda kropp och begravde den. Sedan gick de och berättade för Jesus vad som hade hänt.

ARTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 2 AUGUSTI

Första läsningen

Jes 55:1-3

Så säger Herren:
Kom, alla ni som törstar,
kom hit och få vatten,
kom, även om ni inte har pengar!
Förse er med säd, så att ni får äta!
Kom och få säd utan pengar,
vin och mjölk utan att betala!
Varför lägger ni pengar på det som inte är bröd,
er lön på sådant som inte mättar?
Lyssna till mig, så får ni äta gott
och njuta av feta rätter.
Kom till mig och hör noga på,
lyssna, så får ni liv.
Jag sluter ett evigt förbund med er,
den nåd jag visat David skall bestå.

Responsoriepsalm

Ps 145:8-9, 15-18 (R. 16)

*När responsoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 691**. När den läses används följande text:*

R. Du öppnar din hand och stillar allt levandes hunger.

Nådig och barmhärtig är Herren,
sen till vrede och rik på kärlek.
Herren är god mot alla,
barmhärtig mot allt han har skapat. R.
Allas ögon är vända mot dig,
och du ger dem föda i rätt tid.
Du öppnar din hand
och stillar allt levandes hunger. R.

Rättfärdig är Herren i alla sina gärningar,
kärleksfull i allt han gör.
Herren är nära alla som ropar,
alla som av hjärtat ropar till honom. R.

Andra läsningen

Rom 8:35, 37-39

Vem kan skilja oss från Kristi kärlek? Nöd eller ångest, förföljelse eller svält, nakenhet, fara eller svärd? Nej, över allt detta triumferar vi genom honom som har visat oss sin kärlek. Ty jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller andemakter, varken något som finns eller något som kommer, varken krafter i höjden eller krafter i djupet eller något annat i skapelsen skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår herre.

Halleluja

Matt 4:4b

V. Människan skall inte leva bara av bröd
utan av varje ord som utgår ur Guds mun.

Evangelium

Matt 14:13-21

Vid den tiden drog sig Jesus undan och for över sjön till en öde trakt för att vara ensam. Men folket i städerna fick reda på det och följde efter honom till fots. När han steg i land fick han se en stor skara människor, och han fylldes av medlidande med dem och botade dem som var sjuka. På kvällen kom lärjungarna till honom och sade: »Trakten är öde och det har redan blivit sent. Låt folket gå härifrån, så att de kan köpa sig mat borta i byarna.« Jesus svarade: »De behöver inte gå härifrån. Ge dem något att äta, ni själva.« De sade: »Här har vi inte mer än fem bröd och två fiskar.« — »Lämna dem till mig«, svarade han. Han sade åt folket att slå sig ner i gräset, och han

tog de fem bröden och de två fiskarna, såg upp mot himlen och läste tackbönen. Sedan bröt han bröden och gav dem till lärjungarna, och lärjungarna gav dem till folket. Alla åt och blev mätta, och man samlade ihop de överblivna bitarna, tolv fulla korgar. De som hade ätit var omkring fem tusen män, förutom kvinnor och barn.